

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6351/2022
15.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Михајло Крстић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство правде, коју заступа Државни правобранилац – Одељење у Ужицу, и ББ из ..., ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2933/21 од 08.12.2021. године, у седници од 15.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2933/21 од 08.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П 681/19 од 16.07.2021. године, ставом првим изреке одбачена је тужба као недозвољена у делу којим је тражено утврђење да је ништав и не производи правно дејство закључак Основног суда у Ужицу Ив 542/11 од 04.12.2013. године, закључак од 04.02.2014. године, закључак од 05.05.2014. године, решење Основног суда у Ужицу од 06.09.2018. године и решење истог суда од 05.11.2018. године. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да му тужени преда у државину стан описан изреком. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца да му тужена на име стицања без основа исплати 2.091.490,00 динара са законском затезном каматом од 05.05.2014. године до исплате. Ставом четвртим изреке тужилац је обавезан да туженој Републици Србији накнади трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара, и туженом ББ у износу од 29.629,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2933/21 од 08.12.2021. године ставм првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП. У ревизији се указује на погрешну примену одговарајућих одредаба Закона о облигационим односима, као и Закона о извршењу и обезбеђењу, али се не указује на законске разлоге за изузетну дозвољеност ревизије. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 06.05.2018. године, а вредност предмета спора је 2.091.490,00 динара.

Будући да наведена вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра као ревизијског цензуса из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић